

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2013. május 19.
(püünkösdsvasárnap)

Horváth Géza

AMIKOR ELJÖTT A PÜUNKÖSD NAPJA

Lekció: ApCsel 2,1-4. 14-21

Alapige: ApCsel 2,1-4

Amikor pedig eljött a püünkösds napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és szálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, hálás szívvel borulunk le előtted ezen a püünkösds ünnepén, és köszönjük a meghívást. Köszönjük, hogy nem a harang szava hívott, mert azt vagy meg sem lehet hallani, vagy elnyomják más zajok, mielőtt elérne hozzánk. Nagyobb a te hívásod, Urunk, amellyel vágyat adsz nekünk, hogy keressük a veled és az egymással való találkozás lehetőségét.

Szentleked teheti az együttléteket istentiszteletté és formálhatja közösségünket gyülekezetté. Teheti az emberi beszédet igehirdetéssé és a szívünk odaszánását engedelmessé. Add, hogy egy szívvel, egy akarattal adjuk át magunkat neked. Add, hogy kiszolgáltassuk magunkat, ne akarjunk semmit rejtegetni. Add, hogy ne képmutatós-kodjunk, hanem megtörve és üresen adjuk magunkat neked, hogy újjáteremts, vagy megújíts bennünket igéd és Lelked által.

Kérünk, szakaszd el hát most is szívünket a sok hiábavalóságtól, e csalárd világtól, hogy igazán ünnepet szentelhessünk, hogy a Szentlélek áldásában részesülve képesek és készek legyünk tanúid lenni e jelenvaló világban, hírnökeidként hirdetni Jézust, a megfeszítettet, akinek vére árán van bocsánatunk, örök életünk és üdvöségünk.

Köszönjük, hogy te ismersz mindnyájunkat, te tudod, hogy jöttünk ide és mire van szükségünk. Kérünk, hogy legyen szavad ír, s gyógyító erő. Találjon szíven bennünket úgy, mint az első püünkösdsön a háromezret.

Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg bennünket az Ő érdeméért.

Ámen.

AMIKOR ELJÖTT A PÜNKÖSD NAPJA

Igehirdetés

Nagy szeretettel köszöntöm a testvéreket pünkösöd ünnepén.

Jézus Krisztus, feltámadása után 40 nappal, ahogy eleink mondták, áttétetett a látható világból a láthatatlanba, és mielőtt ez megtörtént volna, a tanítványoknak azt mondta: maradjanak Jeruzsálemben, várják meg az Atya ígérését. Vesznek Szentlelket, erőt kapnak ahhoz a feladathoz és küldetéshez, amelyet el kell látniuk.

Tíz nap telik el így, amíg a tanítványok valóban együtt vannak és beteljesedik Jézus Krisztus ígérete.

Lukács a Cselekedetek Könyve elején részletesen leírja, mik történtek azon a napon, amely eredetileg aratási hálaadó ünnep volt, majd később azt is belevették, hogy Isten adta nekik a Sinai hegyen a Törvényt, s maradt azóta is ünnepnek, de tetszett Istennek, hogy ezt az ünnepet más formával töltsse meg, és másként ünnepeljük azóta.

Nem mondom újat azzal, hogy pünkösöd méltánytalanul hátratétetett az ünnepeink sorában. Szinte mintha nem is lenne ünnep. Mióta a pünkösdhétfőt munkaszüneti nappá nyilvánították, csak-csak megkérdezik néhányan, mit is ünneplünk ilyenkor. De legtöbbször csak addig jutnak el, hogy szombaton dupla annyit vásároljunk, mert hétfőn nem lesznek nyitva az üzletek. De hogy miért is és mire is ünnepljük pünkösödöt, az teljesen háttérbe szorul.

Elgondolkozhatunk azon, hogy nagy ünnepeink: karácsony, nagypéntek, húsvét mind arról szólnak, hogy mit *tett értünk* a mi Urunk. Pünkösöd pedig arról szól, hogy mit végez *bennünk* a mi Istenünk.

Az eddigiek: karácsony, nagypéntek, húsvét arról szólnak, hogy Isten szeret minket és önmagát adta értünk. Pünkösöd pedig arról szól, hogy ezt a szeretetet ki is árasztja a szívünkbe a Szentlélek által. A karácsony és húsvét arról beszél nekünk, hogy Isten szeretetét értenünk kell, a pünkösöd pedig arról szól, hogy ezt a szeretetet élni is lehet, sőt élni is kell, sőt ezt a szeretetet tovább kell adni másoknak.

Isten olyan Isten, aki nemcsak értünk akar munkálkodni, hanem bennünk is. Talán ezért szorul ez az ünnep háttérbe, mert az ember szívesen veszi, hogy Isten tegyen érte valamit, szerezzen meg neki valamit, de azt már, hogy ezt az ajándékot neki is adja, ezzel az ajándékkal el is töltsse a szívét, hogy Isten benne is munkálkodjon és ne csak érte tegyen valamit, — ezt már sokkal nehezebb elfogadni.

Ebből a felolvasott igeszakaszából három kérdésre keressük a választ ma. Az egyik: hova jött Isten Lelke, a másik: hogyan jött a Lélek, és harmadszor arra figyeljünk mi volt a hatása ennek a Lélek kitöltésének.

Az első, amit olvasunk: hova jött Isten Lelke, így lehet megfogalmazni az ige alapján: oda, ahol imádkozva, egy akarattal, engedelmesen együtt volt a gyülekezet.

Azt mondja Lukács, ahogy leírja a pünkösdi történetet: amikor jött ez a mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, betöltötte az egész házat, ahol ültek. Isten Lelke tehát oda árad ki, ahol Jézus Krisztus parancsát, akaratát, tervét, óhaját komolyan vették. Ahol együtt vannak a tanítványok, a hívők. Ahol imádkoznak, ahol könyörögnek, ahol csendben maradnak.

Azért maradtak csendben tíz napig, hogy utána még jobban tudjanak sietni és vigyék az evangélium üzenetét Júdeába, Samáriába és a föld végső határáig. Azért voltak együtt, hogy felkészüljenek, és megvárják, míg Isten Lelke ezt a felkészülést készséggé is teszi szívükben és életükben.

Ebben az igében az fogott meg engem, hogy úgy kezdődik: „Mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egy helyen voltak együtt..” És hangsúlyossá lett nekem ez az

egyetlen szó: mikor. Mikor eljött a pünkösöd napja, akkor a tanítványok, a gyülekezet, a hívők egy helyen voltak együtt. Úgy lehetne mondani, hogy így találta őket az a nap. És itt fontos a sorrend is.

Ugyanis azt jelenti ez a számunkra, hogy pünkösöd napja nem azért jött el, mert ezek a hívők együtt voltak. Pünkösöd napja nem azért jött el, mert egy akarattal voltak. Hanem pünkösöd napja azért jött el, mert ez az Isten üdvtervében volt benne. Mert soha nem érdem a pünkösöd, hanem kegyelem. Amikor Isten aláhajlik az emberhez az soha nem az emberi érdem miatt történik, hanem mindig Isten kifürkészhetetlen, kikutathatatlan, szinte megérthetetlen kegyelmes irgalma folytán.

„Mikor a pünkösöd napja eljött...” — ez azt jelenti számunkra, hogy akkor is eljött volna a pünkösöd, ha ezek a tanítványok nincsenek együtt. Akkor is eljött volna a pünkösöd, ha ők szétszélednek, ha Pétert éppen ott találja a halászháló mellett. Hiszen azt mondja: elmegyek halászni, és ez a kedves kis csapat kezd szétszalani, szétrebbenni. A pünkösöd napja eljött, azt jelenti, hogy azért jött el, mert Isten így döntött, hogy a mi üdvösségünk és örök életünk elkészített és teljes legyen.

Ez nem olyan nap volt a világ életében, vagy az akkoriak életében, ami váratlan volt, hanem olyan nap volt, ami be volt tervezve. Ez nem úgy volt, mint egy műtétnél, hogy valakinek hirtelen valami baja van, és sürgősséggel megműtik. Ma így mondják: vannak olyan műtétek, amelyek tervezettek. Amikor azt mondja az orvos: ezen a napon fogjuk megműteni. A pünkösöd napja azért jött el, mert Isten megígérte, a dátumot csak Isten tudta: kitöltök az én Lelkemből minden testre.

Péter itt hivatkozik Jóel prófétára, és amit Isten megmond, az úgy lesz, azt véghez viszi. Isten megmondta: majd az asszony magva a kígyó fejére tapos. És amikor eljött az időknék teljessége, Isten kibocsátotta az Ő Fiát. Amikor Jézus feltámadt, akkor beteljesedik az Írás: nem hagyod a te szentedet a sírban, nem engeded, hogy rothadást lásson. És beteljesedik a 16. zsoltár igéje. Amikor a pünkösöd napja eljött, akkor megint ezt szemlélhetjük, hogy olyan Urunk van, aki elhozza és felhozza az Ő napját, és amit ígért, az készen áll, azt beteljesíti.

A pünkösöd napja eljött, és éppen ezért a pünkösöd nem az engedelmeskedő emberről, hanem az ajándékait velünk megosztó Istenről szól. Nem jutalom, nem érdem, hanem ajándék a mi Urunktól. Ott van a kijelentésben, és ezek az ígérek beteljesedtek.

Azt mondtam: nem azért jött pünkösöd, mert együtt voltak, de az igéből azt is ki kell emelni, hogy milyen jó, hogy együtt voltak, vagy ahogy Károli fordítja: egy akarattal együtt voltak az atyafiak, és Isten Lelke betölti az egész házat, ahol ültek.

Azt szoktuk mondani: Isten Lelke munkálja az egységet. A Bibliából tudjuk, hogy ez igaz. De a mai történet arról szól, hogy Isten Lelke nemcsak munkálja az egységet, hanem keresi. Ez a mai ige arról szól, hogy egy akarattal együtt voltak. Ez nemcsak azt jelenti, hogy azért voltak együtt, mert fizikálisan be voltak zárva egy helyre, hanem azért voltak együtt, mert szívük, lelkük is egy volt. Mert lélekben voltak együtt, mert volt bennük valami közös, mégpedig az, hogy mi az Isten ígéreteire támaszkodunk. Az volt bennük közös, hogy Jézus Krisztusnak akarnak engedelmeskedni. Amit megígért Jézus, azt nekik meg kell tartani. Ezért Isten megáldja ezt az egységet.

Úgy érzem, hogy együtt lenni tud a horgászegyesület vagy más egyesület, de amikor Isten azt mondja: egy akarattal együtt vannak, ebben nemcsak az van, hogy kibírjuk egymást egy ideig, hanem ebben az van, hogy szeretünk egymás mellett lenni több napig is, ha kell, és várni, imádkozni, csendben lenni, nem az óránkat nézni, hogy mikor lesz már vége, mikor mehetünk már haza. Ez a közösség azt jelentette, hogy jó

AMIKOR ELJÖTT A PÜNKÖSD NAPJA

lenne, ha soha nem lenne vége, ha mindig együtt lehetnénk, együtt lobognánk, ha mindig egyetértenénk.

Mai igénk nagy üzenete: Isten Lelke nemcsak munkálja az egységet, hanem keresi azt. A 133. zsoltár szerint: oda küld áldást az Úr, ahol a testvérek együtt vannak. *Isten Lelke munkálja is az egységet, de keresi is azt.*

A mai igei üzenetnek legyen ez az első kérdése: tudunk-e egységben lenni? Tudunk-e egységben lenni úgy, mint gyülekezet, mint család, mint hívők közössége, ahova Isten áldást küldhet, ahol kiáraszthatja az Ő Lelkét a közösségre. Pünkösöd ünnepe nemcsak az egyénről szól, hanem a közösségről. Arról szól, hogy ti mit kaptok.

Pünkösöd ünnepe nem arról szól, hogy maradj Jeruzsálemben, hanem maradjatok Jeruzsálemben. Nem arról szól, hogy várd az Atya ígését, hanem arról, hogy várjátok azt a Szentlelket, akiről Keresztelő János is azt mondta: aki utánam jön, majd Szentlélekkel és tűzzel fog keresztelni titeket. Pünkösöd arról szól, hogy az ígéreteket a gyülekezet is kapja.

A Jelenések Könyvének a végén van egy mondat: „A Lélek és a menyasszony azt mondják: jövel, és aki csak hallja... és aki akarja, jöjjön és vegye az élet vizét ingyen.” Tudjuk, hogy a menyasszony a gyülekezetet jelenti.

Pünkösöd megtanít bennünket közösségben, gyülekezetben gondolkozni. Abban gondolkozni, hogy nemcsak otthon lehet ígét olvasni, imádkozni, hanem nekem a közösségbe kell mennem.

Múlt vasárnap a londoni református gyülekezetben hirdethettem az ígét, és volt egy kedves bácsi, aki azt mondta: öt órát utazott kocsival, hogy az istentiszteletra jöjjön. Amikor elköszöntünk egymástól, akkor azt mondta: akkor is megérte eljönni, ha a hazafelé vezető úton meghalok.

Pünkösöd megtanította őt is, és pünkösöd meg kell, hogy tanítson bennünket is abban gondolkozni, hogy nem vagyok egyedül, nemcsak azért, mert az Atya velem van, hanem azért, mert kihozott, egységre hozott, összekötött, összeforrasztott a gyülekezettel engem Isten. A szentek közösségébe helyezett, beiktatott az anyaszentegyházba, a Krisztus-testbe betagolt engem a Lélek.

Ahol az atyafiak együtt vannak, és Isten áldása van, ott mindig nagy csodák történnek. Adja meg az Úr, hogy így találjon bennünket nemcsak a Szentlélek, hanem a visszajövő Krisztus, abban a szent közösségben, egy akaraton levő gyülekezetben, családban, ahova Ő áldást küldhet.

A második tanítása ennek az igének: hogyan jött el Isten Lelke. Lukács megpróbálja leírni azt, ami leírhatatlan. Megpróbálja elmondani azt, ami elbeszélhetetlen. Azt mondja az igében: „mint valami sebesen zúgó szélnek zendülése” — tehát nem az, de valami ahhoz hasonló. És mint valami lángnyelvek. Nem az, de mégis valami ahhoz hasonló.

Amikor Lukács megpróbálja ezt a mennyből jövő, felülről jövő erőt és hatalmat valamiképpen kifejezni, akkor a földihez próbálja hasonlítani.

Nem sokkal később, amikor Isten Lelke már elkezd munkálkodni, ez megfordul. Akkor már, ami történik, azt a mennyeihez fogják hasonlítani. Most még a földihez hasonlítják: mint valami szél, mint valamilyen tűz. És eltelik néhány hét vagy néhány hónap, és azt, ami történik, majd a mennyeihez fogják hasonlítani.

Mondok két példát.

Az egyik, amikor Antióchiában elkezdik a hívőket keresztyéneknek nevezni. Mert azt mondják róluk ezek olyan Krisztusiak, Krisztushoz hasonlóak. Vagy amikor István

vértanút kivégzik. Dobálják rá a köveket haraggal, dühvel, irigységgel, mindennel tele, és azt látják, hogy az ő arca olyan, mint egy angyalé. Akkor már nem az történik, mint itt, hogy az ember a földihez hasonlítja a mennyeit, hanem az ember a földit hasonlítja a mennyeihez. Megváltozik az emberi tekintet irányultsága, és mennyekben kezd gondolkodni. Mint a Kolossé levélben írja Pál apostol: az odafelvalókkal törődjétek, ahol Krisztus van az Atya jobbán. A Szentlélek hatása és ereje ez, hogy az ember elkezd mennyekben gondolkodni még akkor is, ha a földit látja.

Amikor pünkösöd kezdődik, akkor az ember még csak földien tud gondolkodni akkor is, ha a mennyeit látja. A Szentlélek hatása az, hogy fordítva lesz. Vajon hogy van a mi életünkben, a te életedben? Vajon mi is a még a mennyeit a földihez hasonlítjuk? Vagy pedig a földit hasonlítjuk már a mennyeihez?

A 480. dicséret az énekeskönyvünkben: ha templomban megjelenek, ahol összesereglenek szentséges neved imádói, nekem úgy tetszik, mintha ott lennék, ahol a menny lakói. Miért? Azért, mert az énekíró már a földit a mennyeihez hasonlítja. A földi istentiszteletet a mennyeihez. Ezt a vegyes, tarkaruhás sereget már a fehér ruhás sereghez, amelyik Mózes és a Bárány énekét énekli. Úgy jött el, mint a szél, és úgy jött el, mint a tűz.

Itt a Bibliában az a szó van: nem az, hogy szél, hanem az: lehelet. Mintha azt mondaná Lukács: Istennek a lehelete. Az, amelyik életet ad. Az, amelyik nemcsak testi állapotban hagyja meg az embert, hanem lélekké teszi, ne csak test legyen, hanem élő lélek legyen. Ez a lehelet lélekerő, amely az embert igazán emberré teszi. Ami a hideg szívet új szívvé teszi és formálja. Amely a gondolatot megváltoztatja, mint Pál apostol életében, hogy ami kár és szemét volt, azt mindennél drágábbnak értékelje, és ami drága volt neki, azt leértékelje Jézus Krisztus ismeretének páratlan gazdagságáért.

A múlt héten Londonban megkérdeztem: itt mindig fúj a szél? Azt mondták: itt mindig. Hol jobban, hol kevésbé. De nem is volt szmog, pedig az autók ott is pöfékelnek. Sok autó van, sok kipufogógáz megy a levegőbe, de nincs rossz levegő, mert van szél, ami elfújja.

Hadd jelentse a számunkra pünkösöd ünnepe azt, hogy a Lélek beáramlik az életedbe és kifújja onnan a szmogot, azt, ami rossz szagú, ami áporodott, és új lendületet, új erőt ad.

Miért hasonlítja Isten Lelkét, Isten munkáját Jézus Krisztus is (János 3.) a szélhez? Azt mondja Nikodémusnak: zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön és hova megy. Azért, mert nem tudjuk a szelet befolyásolni. Sok mindent tud már az ember befolyásolni, de egyet nem tud többek között: a szél fú, ahova akar. Valahol szélcsend van, és csak könyörgünk: jöjj elő, Lélek! Könyörög a hívó is, hogy leheljen életet a csontokba, száraz emberekbe, kiszikkadt szívekbe, házasságokba, családokba. Jöjj elő, Lélek! És van, ahol fúj a szél.

A múlt héten hallottam, hogy a Fülöp-szigeteken református gyülekezetek alakulnak. Már a tizedik templomot építették fel. Beszélhetnék a világ más tájairól: Koreáról, Oroszországról, ahol szívesen veszik az igét, és azt mondják: miért nem hozták azt hamarabb, a reformátori tanokat. Azért, mert valahol fúj a szél, zúg az Úrnak Lelke, mennyből alájövő, szétjár, életet lehelve. Nem tudjuk befolyásolni. Ember, rá vagy szorulva arra az Istenre, aki küldi a Lelket, a kegyelmet, az üdvösséget. Aki adja neked, aki táplálja a szívedben és megújít téged. Aki alázatban tartson, csendességben, imádságos lelkületben. Lélek-váró, Krisztust váró hétköznapiakban és ünnepekben.

AMIKOR ELJÖTT A PÜNKÖSD NAPJA

És mi volt a hatása ennek a csodálatos Léleknek, amely akkor kitöltetett? Így olvassuk az igében: „betöltötte az egész házat, ahol ültek”. Itt fontos ez a kifejezés: betöltötte az egész házat. Azért fontos, mert úgy van sokszor a hívó ember is, hogy az életünk egy részét szeretnénk átadni a Krisztus-uralom alá. De vannak bűnök, titkok, zugok, amelyeket szeretnénk magunknak megtartani.

Egy konferencián volt egy fiú, és ahogy szólt az ige az alkalmon, úgy tűntek el a külsejéről azok a jelek, amelyek nem éppen Jézus Krisztushoz való tartozást jelentették. Lekerült a fülbevalója, lekerült a nyaklánc, a karkötő. Az utolsó nap kezdetén azt mondja nekem: csak a hajamat ne tessék kérni. Szép hosszú haja volt, ami gumival volt összefogva. Azóta ez nagy példa nekem.

Igen, így van az ember: megáll Isten előtt, és azt mondja: Uram, tiéd mindenem, csak a pénztárcámat ne kérd. Tied mindenem, csak az erőmet, csak az időmet ne kérd. Tied mindenem, csak Józsival nem békülök ki. A Lélek azt mondja: betölt mindent. Vagy nem jön, vagy mindent betölt.

A pünkösöd nagy kérdése az, hogy betöltött-e egészen bennünket a Lélek? Elfoglalt-e mindent? Uralma alá hajtott-e mindent, ahogy a zsidó népnél, amikor bevo-nultak Kánaánba, azt mondja Isten: hajtsátok uralmatok alá, igázzátok le a népeket.

Dávid olyan szomorú, amikor Jeruzsálem még a jebuzeusok kezén van. Nem nyugszik meg, mert Isten neki azt mondta: az egészset. Igen, Isten azt mondja neked is: az egészset. Ma a te házadnál akarok maradni. Nem azt mondja Zákeusnak, hogy adja neki a kicsi hálószobát, ahol meghúzhatom magamat, hanem azt mondja: add nekem a házadat, ma a te házadnál akarok maradni. Mert a Lélek mindent be akar tölteni.

Az a nagy kérdése a pünkösödnek, hogy vajon betöltött-e mindent? Uralma alá hajtott-e mindent? Krisztus Úr-e élted felett? Pünkösöd hatása az volt, hogy készsé és képessé tette őket. Valami olyanra, amire azelőtt nem voltak se készek, se képe-sek. De Isten Lelke készsé és képessé tette őket.

Az elmúlt időben több olyan bizonyágtételt hallottam, ahol valaki elmondta, hogy ő arra a szolgálatra, amit elvállalt, amibe Isten küldte, abszolút nem volt alkal-mas. Sőt kedve sem volt ahhoz a szolgálathoz. Valaki elmondta: Isten elküldte a börtönmisszióba. Ő azt mondta: Uram, mindenhová elmegyek, csak a börtönbe nem. Valakit Isten elküldött a cigánymisszióba, de azt mondta előbb: Uram, mindenhová elmegyek, de a cigányok közé nem. — És akkor ezt kapták, hogy oda menjenek.

Ilyenkor értjük meg, hogy ezek nem maguktól mennek. Ha az ember olyan te-riületen szolgál, amire azt mondta: csak ide ne... csak ezt ne... Ilyenkor értjük meg, hogy jó, hogy nem vagyok képes, és nem vagyok kész. Minden képességem és kész-ségem csak az Úrban van és az Úrtól ered. Éppen ez a csodálatos: nem én akartam odamenni, nem én tűztem ki a célt. Ezek az apostolok bezárkóznak egy szobába, ott együtt imádkoznak, várakoznak — lehet, hogy félnek is —, és egyszer csak ké-pesek és készek arra, hogy kimenjenek a főtérre, hogy prédikálják a megfeszítettet, mert Isten Lelke képessé és készsé tette őket valami olyanra, amire azelőtt nem vol-tak képesek.

Jó, amikor Pál apostolt Isten készsé teszi. (Róma 1.) Kész vagyok nektek is, kik Rómában vagytok, az evangéliumot hirdetni. Az apostol is így lett készsé és képes er-re, hogy elviselje az üldöztetést, a szenvedést, a botütést, a hátratételt, hogy kosár-ban eresztik le a városfalon, hogy menekülnie kell. Isten Lelke valami olyanra teszi készsé és képessé, amire azelőtt nem volt képes. Azután, készsé teszi őket arra is, hogy elhiggyék azt, ami az igében van.

Amikor Jézus Krisztus feltámad, olyan nehezen hiszik el, hogy ez meg volt írva. Meg volt írva, hogy harmadnap feltámad a halálból. Az emmausi tanítványok nehezen hiszik el, és Jézus még a szemükre is hányja hitetlenségüket, hogy nem hisznek az Írásoknak. Most Péter kiáll, és azt mondja: ez az, ami megmondott Jóel próféta-tól.

Isten Lelke késszé és képessé teszi őket arra, hogy higgyenek az igének. Amit Isten mond, az igaz. Megáll az Istennek ígéje, és nem állhat senki ellene. Hogy abban az élethelyzetben meg tudják magyarázni, hogy mi ez. Gondolkozz azon, hogy Isten Lelke késszé és képessé tesz arra, hogy tudjál mit mondani. Ez az, ami meg van írva. Ez az ige kell neked, ez az ige újít meg téged. Ha így tudnánk menni ki a világba, a munkatársak közé, stb. Isten ígérébe kapaszkodva, komolyan véve, elhinni, hogy mi az, amit Isten megmondott, és ami készen áll, hogy belássák: képtelenek Lélek nélkül betölteni feladatukat.

A harmadik a Lélek hatása: Ki-ki a maga nyelvén hallja őket szólani. Más nyelven kezdtek el beszélni. Ma is divatos a nyelveken szólás. Nem erről beszélek, csak annyit mondom: ha valaki nem tudná Isten ígéréből, az a korszak lezárult. Nem igaz, ha valaki azzal akar átejtetni, hogy neked még nem elég, hogy Krisztusod van, neked még nyelveken is kell szólani. Aki ezt mondja, az Isten ígését nem ismeri. Itt van a kezünkben a kijelentés, itt van a Biblia. Azt mondja Jézus: van Mózesük és vannak prófétáik, hallgassák azokat. Ha arra nem térnek meg, semmi nem győzi meg őket.

Itt a Bibliában valami csodát olvasunk. Azt olvassuk, hogy más nyelven kezdtek el beszélni, és mindenki a maga nyelvén hallotta. Tulajdonképpen nyelveken hallásról van szó és ezek a tanítványok, akik kapják Isten Lelkét, más nyelven kezdtek el beszélni.

Pünkösdkor olyan nagyon fontos, hogy mi ne nyelveken szóljunk, hanem más nyelven beszéljünk. Mert ez mást jelent. Más nyelven beszélni ma is lehet. Más nyelven beszélni azt jelenti, hogy nem úgy beszélek a szüleimmel, ahogy eddig. Nem azt mondom: hé öreg, hanem azt: édesapám. A testvérünket sem csúfoljuk. Ezt jelenti: más nyelven beszélek a házastársammal, a gyerekeimmel, a beosztottaimmal. Ezt kellene megtanulni a pünkösdi Lélektől. Jó lenne, ha más nyelven tudnánk szólani, ami azt jelenti a számunkra: a szeretet nyelvén, a türelem nyelvén, a megbocsátás nyelvén.

Valaki egyszer azzal dicsekedett, hogy hány nyelven beszél. Hiába beszél valaki sok nyelven, de nem beszél a szeretetnek, a türelemnek, az alázatnak, a megbocsátásnak a nyelvét, akkor hiába minden. Akkor nem sokat ér vele. A Biblia azt mondja: az új életnek is mindig van kezdete. Amikor Jézus útján elindulunk, annak is van kezdete. Amikor valaki új szívet kap, annak hatása látszik az ember életében. Vajon elkezdődött-e ez a te életedben? Elkezdted-e beszélni ezt a nyelvet? Másképpen gondolkodni? Másképpen tenni?

Adja az Úr, hogy így legyen és kérjük Isten Lelkét: Jövel, ó áldott Szentlélek, jövel mihozzánk is, részeltess ajándékidban. Vagy ahogy egy lelki énekben van:

Lélek fuvalma, jöjj, áradj, áradj ki rám.
Szeressem, mit Uram szeret, tegyem, mit Ő kíván.
Áradj, áradj ki rám, mígnem megtisztulok.
Cselekszem épp úgy, mint Uram, és túrni úgy tudok.

Áradj, áradj ki rám, lehessenek kész egész.
Míg izzó fénnel tündököl, mi bennem földi rész.
Áradj, áradj ki rám, s meg nem halok soha.
Örökre élek, s int felém dicsőség otthona.

Legyen így, mert Isten kitöltötte a Lelkét az övéi szívébe.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Urunk, igédet. Köszönjük, hogy a Lélek bizonysgot tesz az Atyáról és a Fiúról.

Hirdeteti nekünk Jézus Krisztus áldozatát, keresztjét. Hirdeteti nekünk bűneinket, azért, hogy igazán megismerjük téged, az egyedül igaz Istent, és akit te elküldtél, Jézust, és megismerjük önmagunkat, milyen tehetetlenek, meg telhetetlenek vagyunk. Megismerjük önmagunkat, hogy a bűn sarában élve lennem, a jóra lelkem képtelen. Hogy megismerjük földi tagjainkat és majd a Lélek által meg tudjuk öldökölni. Hogy megismerjük önmagunkat, mennyire földhöz ragadt a gondolkozásunk. Még a mennyei dolgokat is a földiekre vetítjük, és azok jutnak eszünkbe róla. Hogy megismerjük önmagunkat, milyen képtelenek vagyunk általad nyert erővel menni az emberek közé.

Gyávák vagyunk, nem merünk megszólalni ott sem, ahol lehetne. Bocsásd meg nekünk, hogy ott pedig beszélünk, ahol nem kellene. Bocsásd meg, hogy Lélek nélkül csak a dolgainkról tudunk beszélni, a Lélekkel együtt már a te nagyságos dolgot tudjuk hirdetni.

Kérünk, pünkösdi Lélek, jöjj és uralkodj az életünkben. Jöjj és végy tulajdonodba és uralmadba bennünket, hogy ne mi magunktól akarjunk valamit, hanem engedelmesen tudjuk mondani: itt vagyok, Uram, hogy cselekedjem a te akaratodat. Éppen ezért: akaratod nekem mutasd meg szüntelen, ne rejtsd el, Mesterem, tetszésedet.

Köszönjük, Urunk, az első pünkösöd csodáját és köszönjük, hogy velünk vagy minden napon a világ végezetéig.

Add a vigasztaló Szentlelket, Urunk, betegeinknek. Add a vigasztaló Szentlelket a gyászolóknak, akik a héten szerettüket temették, vagy akik most vannak gyászban. Ha eljön az est, énekeltük, ránk fátylat ereszt. Boldog szívvel zengje ajkunk: győzött a kereszt.

Igen, olyan sok est van, sok sötétség a szívben, sok fátyol van, ami eltakarja előlünk a napot, de hadd zengje ajkunk: győzött a kereszt. Könnyeinken keresztül, nehézségeinken, fájdalmainkon keresztül is győzött a kereszt. Győzött Krisztus, meghódította ama félelmek királyát, megnyitván sírjának száját. Feltámadott, mennybe ment, uralkodik és visszajön égi szent úton.

Kérünk, Urunk, taníts várakozni, a gyülekezetben gondolkozni, közösségben élni. Taníts kezet fogni, megbocsátani, ölelni, könnyeket törölni, örülni az örülőkkel, sírni a sírókkal. Tégy késszé arra Urunk, amire te akarsz, hogy készen legyünk.

Ámen.